

College van beroep voor de examens

U/2019/09844/MIC
CBE 2019-184

Verzonden: 13 december 2019

Zaak 2019-184

Datum uitspraak: 13 november 2019

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Juridische en academische vaardigheden (RS1302), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 27 juli 2019, is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 5 juli 2019 van de cursus RS1302, Juridische en academische vaardigheden niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Bij brief (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit (hierna te noemen: het College) ontvangen op 19 augustus 2019, respectievelijk 20 augustus 2019 heeft appellante beroep hiertegen ingesteld.
3. Verweerster en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking, naar aanleiding waarvan appellante heeft doorgegeven dat zij haar beroep wenst door te zetten.
4. Verweerster heeft daartoe een verweerschrift met de daarbij horende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 13 november 2019, alwaar appellante niet is verschenen. Namens verweerster zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens, en telefonisch gehoord prof. dr. mr. Ronald Janse, plaatsvervangend examiner van de cursus.

II. MOTIVERING

6. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus RS1302, Juridische en academische vaardigheden. Appellante heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van haar onderzoeksverslag getiteld 'Geef anderen niet de schuld'.
7. Het College stelt voorop dat -zoals het College reeds meermalen heeft overwogen- zeker indien beroep wordt ingesteld tegen de beoordeling en waardering van een groot aantal dan wel alle onderdelen van een beoordeling voorkomen dient te worden dat de toetsing door het College het karakter krijgt van een herbeoordeling van het tentamen.
8. Appellante heeft in haar beroepschrift tegen de uitslag van haar opdracht aangegeven dat zij het niet eens is met het eindcijfer 5. Hiertoe voert appellante op alle vijf de onderdelen van de beoordeling

bezwaren aan.

Met betrekking tot de probleemstelling geeft appellante aan dat zij de onderbouwing waarom zij een 6 voor dit onderdeel heeft gekregen niet duidelijk vindt en daarnaast geen voorbeelden heeft gekregen van wat een goede probleemstelling is.

Op het onderdeel opbouw en structuur dat met een 5 beoordeeld is geeft appellante aan dat zij ook hier de onderbouwing niet duidelijk is en dat zij geen delen tekst geknipt en geplakt heeft, maar dat de bronvermelding niet correct was.

Het derde onderdeel argumentatie is met een 4 beoordeeld. Appellante geeft aan dat ze een beperkte hoeveelheid woorden had, 15 arresten heeft genoemd en nergens is aangegeven dat er wetsartikelen niet in het essay mogen worden opgenomen.

Tegen het vierde onderdeel brongebruik, dat met een 4 is beoordeeld geeft appellante aan dat zij 28 bronverwijzingen heeft ingevoegd, waarvan slechts 3 niet correct en enkele ontbreken.

Tot slot geeft appellante aan de onderbouwing op onderdeel schrijfstijl niet duidelijk te vinden. Nu appellante niet ter zitting is verschenen, zijn er geen nieuwe punten ingebracht ter zitting.

9. Het verweerschrift van verweerder verwijst naar de inhoudelijke reactie op het beroepschrift van de examinerator waarin is aangegeven dat het niet mogelijk is een hoger cijfer dan een 5 toe te kennen. De inhoudelijke reactie gaat puntsgewijs in op de bezwaren van appellante.

Ten eerste staan voor de probleemstelling verschillende voorbeelden vermeld op de cursussite, ook bij de beoordelingscriteria op de cursussite wordt met zevenkennisclips en tekstuele uitleg dieper ingegaan op het formuleren van een probleemstelling.

Ook wat betreft brongebruik wordt in de cursusstructuur uitgelegd hoe bronnen gebruikt moeten worden.

Op het onderdeel argumentatie wordt aangegeven dat het niet gaat om kwantiteit, maar kwaliteit, bovendien leidt het knippen en plakken uit bronmateriaal zonder toelichting in eigen woorden niet tot een geheel.

Ook de schrijfstijl voldoet niet aan de criteria zoals weergegeven op de cursussite, aldus het verweerschrift.

10. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
11. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van het onderzoeksverslag van appellante, en bij die beoordeling ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
12. Ter zitting heeft de plaatsvervangend examinerator toegelicht dat de opdracht van appellante in eerste instantie is gecorrigeerd door twee beoordelaars. Vervolgens is opnieuw naar de opdracht gekeken door de examinerator in het kader van een inhoudelijke reactie op het beroepschrift, waarbij uitvoerig wordt ingegaan op alle aangedragen argumenten van appellante. Voorafgaand aan de zitting heeft ook de plaatsvervangend examinerator de opdracht en bijbehorende beoordeling nogmaals nagekeken, waarbij hij heeft geconstateerd dat een 5 de juiste waardering is voor deze opdracht.
13. Het College heeft uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting geen aanwijzingen gevonden die tot het oordeel zouden kunnen leiden dat sprake is van een (kennelijk) onredelijk en/of onzorgvuldig besluit, althans is van mening dat appellante onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat daarvan sprake zou zijn. Het College is van mening dat de examinerator, in acht nemende de beoordelingscriteria, voldoende duidelijk heeft aangegeven welke punten operationeel gezien van belang zijn geweest bij de vaststelling van de beoordeling. Bovendien is de opdracht door meerdere personen beoordeeld, die allen tot de conclusie zijn gekomen dat een 5 de juiste waardering is van deze opdracht.
14. Het College concludeert dat de examinerator in redelijkheid de door hem toegekende puntenwaardering heeft kunnen hanteren en dat hij daarbij geen regel van geschreven of ongeschreven recht heeft geschonden.
15. In haar beroepschrift heeft appellante verzocht om verweerders te veroordelen tot vergoeding van de door haar in verband met het beroep gemaakte kosten. Voor vergoeding van proceskosten is echter een voorwaarde dat het beroep gegrond is. Dat is niet het geval, zodat dat verzoek niet kan worden gehonoreerd.
16. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T.M. Schelfhout, voorzitter, H.C.E. Pepels en drs. I.V. Storm-Stevelmans, leden, alsmede mr. M. Eurlings als plaatsvervangend secretaris, op 13 november 2019.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. M. Eurlings

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

mr. M. Eurlings

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

